

Politechnika Wrocławska

Wydział Elektroniki, Fotoniki i Mikrosystemów

PAMSI

Sprawozdanie nr 1

Projekt - marzec

Prowadzący: dr hab. inż. Andrzej Rusiecki

> Wykonał: Jakub Kusz

1. Zadanie

Załóżmy, że Jan chce wysłać przez Internet wiadomość W do Anny. Z różnych powodów musi podzielić ją na n pakietów. Każdemu pakietowi nadaje kolejne numery i wysyła przez sieć. Komputer Anny po otrzymaniu przesłanych pakietów musi poskładać je w całą wiadomość, ponieważ mogą one przychodzić w losowej kolejności. Państwa zadaniem jest zaprojektowanie i zaimplementowanie odpowiedniego rozwiązania radzącego sobie z tym problemem. Należy wybrać i zaimplementować zgodnie z danym dla wybranej struktury ADT oraz przeanalizować czas działania - złożoność obliczeniową proponowanego rozwiązania.

2. Rozwiązanie

Kod źródłowy znajduje się tutaj.

2.1. Idea

W celu rozwiązania wyżej postawionego zadania napisany został program, którego działanie polega na odczytaniu treści wiadomości z pliku "message.txt", podzieleniu jej na 10-cio znakowe pakiety, nadanie im kluczy definiujących położenie w treści wiadomości, zasymulowaniu wysłania pakietów, zasymulowaniu odebrania pakietów, posortowania i złożenia ich w jedną całą odebraną wiadomość zapisaną w pliku "rec message.txt".

2.2. Struktura danych

2.2.1. Kolejka priorytetowa

W celu przechowywania pakietów w pamięci komputera została zastosowana kolejka priorytetowa. Zaimplementowana została struktura danych "t_priority_queue" działająca na podstawie listy jednokierunkowej, dodatkowo z możliwością sortowania poprzez wstawianie elementów w odpowiednie miejsca, porównując ich klucze.

2.2.2. Uzasadnienie wyboru

Wybór takiej struktury danych wynika ze specyfiki zadnia - wiadomości posiadające klucz identyfikacyjny mogą być dostarczane w losowej kolejności. Ich liczba jest uzależniona od długości wiadomości (argument za zastosowaniem czegoś co działa na podstawie listy) i posiadają klucz (konieczność sortowania). Do rozwiązania tak postawionego problemu najlepiej nadaje się kolejka priorytetowa. Oto jej definicja:

```
#pragma once
#include <iostream>
#include <stdexcept>
#include"struct_for_message.hpp"
#include<algorithm>
#include"how_sort.hpp"

#include"how_sort.hpp"

#include"how_sort.hpp"

#include"how_sort.hpp"
```

```
10
    template<typename T>
11
12
    class t priority queue{
13
14
        private:
15
16
            static constexpr int initial size = 0;
17
            int quantity; //quantity of nodes
18
            struct str_of_data {
19
                TT type;
20
                str of data *next = nullptr;
21
22
                str_of_data *previous = nullptr;
                int key;
23
                void operator=(const str of data &val);
24
            };
25
            str of data *data;
26
27
28
            sort how sort;
29
30
            bool comprasion(int x, int y){
                 if (how sort == sort :: asc)
31
                      return  x > y; 
32
                 if(how\_sort == sort :: des)
33
34
                     return x < y;
35
            };
36
37
38
39
40
41
        public:
            t priority queue<T>(sort x): how sort(x),quantity(initial size), data(nullptr){;};
42
43
            t priority queue<T>() = default;
            void insert (const T &val, const int &x);
44
            void pop();
45
            void pop all();
46
            bool empty()\{return data == nullptr;\};
47
            T \text{ top}();
48
            int size(){return quantity;};
49
            void print();
50
51
52
    };
```

Metodami pozwalającymi wykonywać operacje na obiektach klasy "t priority queue" są:

- insert() dodaje element do kolejki ustawiając jego położenie na podstawie klucza,
- pop() usuwa element z początku kolejki,
- pop all() usuwa całą kolejkę,
- empty() orzeka, czy kolejka jest pusta,

- top() zwraca wartość pierwszego elementu,
- size() zwraca ilość elementów w kolejce,

2.3. Sortowanie

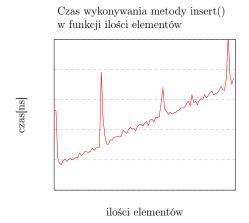
Sortowanie danych odbywa się w niezwykle prosty sposób. Do kolejki wysyłana jest dana wraz z kluczem, metoda insert() przesuwa wskaźnik po kolejnych elementach kolejki. Jeśli funkcja orzekająca określająca relacje pomiędzy kolejnymi kluczami kolejki a podanym do insert() kluczem stwierdzi, iż klucz podany przestaje spełniać określoną relację (>,<), insert() utworzy nowy węzeł i umieści nowy element we właściwym miejscu. Poniżej znajduje definicja insert():

```
void t priority queue<T> :: insert(const T &val, const int &x){
1
2
3
        if(data == nullptr)
           data = new str of data;
 4
5
           data -> T type = val;
           quantity++;
 6
           data -> key = x;
 7
8
       } else {
           str of data *tmp;
9
           str of data *tmpnew;
10
           str of data *tmpprev;
11
12
13
           tmp = data;
14
           while (this -> comprasion(x, tmp -> key) \&\& tmp -> next != nullptr)
15
16
               tmp = tmp -> next;
17
18
           }
19
20
           if (this -> comprasion(x, tmp -> kev)){
21
               tmp->next = new str of data;
22
               tmp->next->T type = val;
23
               tmp->next->key = x;
24
               tmp->next->previous = tmp;
25
               quantity++;
26
           }else{
27
               if(tmp->previous == nullptr)
28
                   tmpnew = new str of data;
29
                   tmpnew->T type = val;
30
31
                   tmpnew->key = x;
                   tmpnew->next = tmp;
32
                   tmp->previous = tmpnew;
33
                   data = tmp -> previous;
               }else{
35
               tmpnew = new str_of_data;
36
               tmpnew->T_type = val;
37
               tmpnew->key = x;
38
39
               tmpnew->next = tmp;
```

```
40
               tmpnew->previous = tmp->previous;
               tmp->previous->next = tmpnew;
41
42
               tmp->previous = tmpnew;
               if(tmp == data)
43
                   data = tmp->previous;
44
45
               quantity++;
46
           }
47
48
       }
49
50
51
```

3. Złożoności obliczeniowe

3.1. insert()

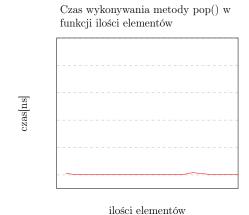
Metoda insert() w celu dodania elementu we właściwe miejsce, musi wykonać odpowiednio wiele przejść po elementach kolejki aby natrafić na element, którego klucz nie spełnia właściwej relacji (>,<). Jeśli element, przy którym relacja (>,<) przestaje być spełniona znajduje się w odległości n węzłów od początku kolejki, to kolejka musi wykonać n przejść przez swoją listę. Oznacza to, iż ilość przejść jest wprost proporcjonalna do odległości ów węzła. Z tego wynika, iż złożoność obliczeniowa jest określona funkcją liniową. Notacja dużego O:

O(n)

Uwaga. W celu ukazania liniowej złożoności obliczeniowej na każdy kolejny element dodawany jest z

wyższą wartością klucza od największego klucza w kolejce, aby każde kolejne dodanie elementu wiązało się z przebyciem drogi przez całą kolejkę.

3.2. pop()

Metoda pop() w celu zdjęcia pierwszego elementu musi wykonać zawsze tylko jedną operację, więc jej złożoność jest stała. Notacja dużego O:

O(1)

3.3. pop all()

pop_all() w funkcji ilości elementów

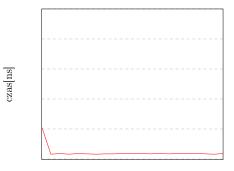
Czas wykonywania metody

Metoda pop_all() w celu usunięcia wszystkich elementów musi wykonać tyle operacji ile jest węzłów w kolejce, z czego wynika że jej złożoność obliczeniowa jest liniowa. Notacja dużego O:

ilości elementów

 $3.5. \quad top()$

Czas wykonywania metody top
() w funkcji ilości elementów

ilości elementów

Metoda top() w celu zwrócenia wartości elementu znajdującego się na początku kolejki zawsze musi wykonać tylko jedną operacje, wiec złożoność obliczeniowa jest stała. Notacja dużego O:

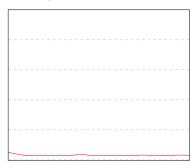
O(1)

O(n)

3.4. empty()

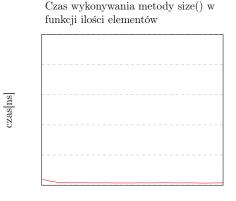
czas[ns]

Czas wykonywania metody empty() w funkcji ilości elementów

ilości elementów

3.6. size()

ilości elementów

Metoda empty() w celu zwrócenia informacji o tym czy kolejka jest pusta musi wykonać zawsze tylko jedną operację, więc jej złożoność jest stała. Notacja dużego O:

Metoda size() w celu zwrócenia wartości ilości elementów w kolejce zawsze musi wykonać tylko jedną operacje, wiec złożoność obliczeniowa jest stała. Notacja dużego O:

O(1)

O(1)

4. Podsumowanie i wnioski

Poprzez zaimplementowanie kolejki priorytetowej udało się rozwiązać zadanie postawione w pkt.(1), co prezentuje driver znajdujący się w podanym w pkt.(2) repozytorium. Wybór kolejki priorytetowej uważam za jak najbardziej uzasadniony, specyfika jej działania idealnie sprawdza się w przypadkach, gdy należy sortować ciągle napływające dane, nie znając do tego ich ilości.

Szybkość działania kolejki jest na bardzo wysokim poziome, powyższa implementacja gwarantuje liniową zależność czasową podczas dodawania elementu jak i podczas usuwania całej kolejki, pozostałe metody są stałe w czasie.